

GUÍAS DE CULTIVO

ECOLÓGICO

#15

CULTIVO DO PORRO

TÉCNICAS, ASOCIACIONES
E CONTROL DE PRAGAS

Introdución

O porro (*Allium porrum*) é unha hortaliza que se destaca pola súa versatilidade e sabor, sendo moi valorada na gastronomía galega. O cultivo ecolóxico do porro en Galicia permite obter produtos de alta calidade mantendo prácticas agrícolas respetuosas co medio ambiente. Neste artigo, presentaremos unha visión técnica sobre o cultivo ecolóxico do porro en Galicia, abordando métodos para combater pragas e enfermidades de forma ecolóxica, marcos de plantación, asociacións beneficiosas con outras hortalizas, e épocas recomendadas para a sementera e a plantación.

Características do cultivo do porro

Condições climáticas

O porro é unha planta que se adapta ben ás condicións climáticas temperadas de Galicia.

- **Temperatura:** O porro desenvólvese mellor a temperaturas entre 15 e 20°C. Temperaturas por riba de 25°C poden afectar o desenvolvemento e a calidade dos porros, mentres que as temperaturas moi baixas poden ralentizar o crecemento.
- **Humidade:** Require unha humidade moderada e constante para un bo desenvolvemento. A falta de auga pode afectar o tamaño dos porros, mentres que o exceso pode promover a aparición de enfermidades.
- **Luz:** Prefire exposición solar plena ou parcialmente sombreada. Un mínimo de 6 horas de sol directo ao día é beneficioso para o crecemento.

Requerimentos do solo

- **Tipo de solo:** O porro require solos ben drenados, ricos en materia orgánica e con boa capacidade de retención de humidade. Solos pesados ou compactos poden afectar negativamente ao desenvolvemento das raíces e á calidade dos porros.
- **pH:** O pH óptimo do solo está entre 6,0 e 7,0. Solos moi ácidos ou alcalinos poden reducir a dispoñibilidade de nutrientes e afectar o crecemento das plantas.
- **Fertilidade:** Incorporar materia orgánica, como compost ou esterco ben descomposto, mellora a fertilidade do solo e proporciona os nutrientes necesarios para o desenvolvemento do porro.

Épocas de plantación

A elección da época de plantación é esencial para garantir unha boa colleita de porros, tendo en conta as condicións climáticas de Galicia.

Sementeira de primavera

- **Época:** A sementeira debe realizarse entre xaneiro e marzo en semilleiros, e o transplante ao campo pode ocorrer de abril a maio.
- **Colleita:** A colleita ten lugar entre setembro e novembro, dependendo da variedade e das condicións climáticas.

Sementeira de verán

- **Época:** A sementeira pode realizarse de xuño a xullo en semilleiros, e o transplante ao campo de xullo a agosto.
- **Colleita:** A colleita ocorre de novembro a xaneiro, dependendo das condicións climáticas e da variedade.

Métodos sementeira e plantación

- **Sementeira:** As sementes deben ser plantadas en semilleiros a unha profundidade de 1-2 cm.
- **Transplante:** As plántulas deben ser transplantadas ao campo cando teñan entre 8 e 12 semanas. O transplante debe realizarse a unha profundidade que permita que a base do porro estea en contacto co solo para facilitar o desenvolvemento do bulbo.
- **Espazamento:** As plántulas deben ser transplantadas a uns 20-30 cm entre plantas e a 30-40 cm entre fileiras.

Marcos de plantación

O espazamento adecuado e o marco de plantación son fundamentais para garantir un cultivo óptimo de porros.

- **Espazamento entre plantas:** 20-30 cm entre plantas permite un adecuado desenvolvemento dos bulbos e facilita a ventilación e o acceso para traballos no campo.
- **Espazamento entre fileiras:** 30-40 cm entre fileiras facilita a mantención e a colleita.

Asociacións beneficiosas

A correcta asociación de cultivos pode mellorar a saúde das plantas e aumentar a produtividade, ao tempo que controla pragas e enfermidades.

- **Cebolas e allos:** Plantar cebolas e allos cerca de porros pode repeler pragas como a mosca do porro (*Phthorimaea operculella*) e o pulgón.
- **Zanahorias:** As zanahorias son unha boa asociación para os porros, xa que non compiten polos mesmos recursos e poden axudar a reducir a presenza de malas herbas.
- **Favas e legumes:** As favas e outros legumes melloran a estrutura do solo e proporcionan nitróxeno, favorecendo o crecemento dos porros.

Evitar: Non plantar porros preto de outras plantas da familia das Allium, como cebolas e chalo-tas, para evitar a propagación de enfermidades específicas.

Control de pragas e enfermidades

O control ecolóxico de pragas e enfermidades é esencial para manter a saúde das plantas e minimizar o impacto ambiental.

Pragas comúns e control ecolóxico

Mosca do porro (*Phthorimaea operculella*)

- **Síntomas:** Dano nas follas e bulbos, que pode levar a unha redución da calidade dos porros.

- **Control:** Uso de trampas de feromona para o monitoreo e control. Aplicación de extractos de neem e tratamentos con *Bacillus thuringiensis* son útiles para o control das larvas.

Pulgón (*Nasonovia ribisnigri*)

- **Síntomas:** Colonias que se alimentan das follas, causando deformacións e debilitamento das plantas.
- **Control:** Introducción de depredadores naturais como xoaniñas e crisopas. Aplicación de xabón potásico ou aceite de neem pode reducir a poboación de pulgóns.

Lombriga de terreo (*Alfalfa Worm*)

- **Síntomas:** Dano ás raíces e ao bulbo.
- **Control:** Uso de nematodos beneficiosos e técnicas de control mecánico para minimizar o impacto.

Enfermedades comúns e control ecolóxico

Mildiu (*Peronospora destructor*)

- **Síntomas:** Manchas amarelas ou marróns nas follas e posible deterioración do bulbo.
- **Control:** Mellora da ventilación entre plantas e eliminación de restos infectados. Aplicación de tratamentos con cobre e decoccións de cola de cabalo para a prevención.

Pudrición de raíces (*Fusarium spp.*)

- **Síntomas:** Pudrición e descomposición das raíces e bulbos.
- **Control:** Uso de solos ben drenados e aplicación de fungos beneficiosos como *Trichoderma* para combater patóxenos no solo.

Rizoctonia (*Rhizoctonia solani*)

- **Síntomas:** Dano nas raíces e bases das plantas, levando a unha rotura prematura.
- **Control:** Mantemento de boas prácticas de hixiene e rotación de cultivos. Aplicación de compost e mellora da estrutura do solo tamén son efectivas.

Prácticas de mantemento ecolóxico

- **Rotación de cultivos:** A rotación de cultivos é crucial para evitar a acumulación de patóxenos e pragas específicas. Cambiar a ubicación dos porros cada ano axuda a manter a saúde do solo e reducir o risco de enfermidades.
- **Acolchado:** O acolchado con materiais orgánicos, como palla ou compost, axuda a conservar a humidade do solo, controlar malas herbas e mellorar a estrutura do solo.
- **Rego:** O rego regular é esencial para manter unha humidade constante, especialmente durante períodos secos. O rego por goteo é recomendable para minimizar a humidade sobre as follas e reducir o risco de enfermidades.
- **Control de malas herbas:** A eliminación manual de malas herbas e o uso de acolchado para minimizar a competencia por nutrientes e espazo.
- **Fertilización:** Aplicar compost ou esterco ben descomposto antes da plantación e durante o ciclo de crecemento para garantir un subministro adecuado de nutrientes.
- **Eliminación de restos de cultivos:** Recoller e eliminar restos vexetais despois da colleita para reducir a presenza de patóxenos no campo.

Conclusión

O cultivo ecolóxico do porro en Galicia representa unha alternativa sostible que promove a saúde do solo, a biodiversidade e a calidade dos alimentos. A través da aplicación de prácticas adecuadas para o control de pragas e enfermidades, marcos de plantación correctos e asociacións beneficiosas, os agricultores poden obter colleitas exitosas e favorecer unha agricultura máis respetuosa co medio ambiente. Estas prácticas non só melloran o rendemento das colleitas, senón que tamén contribúen ao desenvolvemento dunha agricultura máis sostible e resiliente en Galicia.

HORTOS URBANOS

DA DEPUTACIÓN DE LUGO

